

ชื่ออื่น ปอแก้ว ปอเจียน ปอบ้าง เลี้ยวเครือ เลี้ยวดอกขาว เลี้ยวเตี้ย เลี้ยวส้ม แสงพัน

ไม้เถาเนื้อแข็ง มีขนสั้นนุ่มตามกิ่งอ่อน เส้นแขนงใบด้านล่าง ก้านช่อดอก และตาดอก หูใบเป็นติ่งคล้ายเคียว ยาวได้ถึง 1 ซม. ใบรูปไข่กว้างหรือกลม ยาว 3-15 ซม. แฉกเล็กไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ปลายมน โคนเว้า เส้นโคนใบข้างละ 4-5 เส้น ก้านใบยาวได้ถึง 7 ซม. ช่อดอกแบบช่อแยกแขนง ใบประดับรูปใบหอกหรือรูปไข่ ก้านดอกยาว 4-7 ซม. ใบประดับย่อยติดประมาณกึ่งกลางก้านดอก ตาดอกรูปขอบขนาน ฐานดอกสั้น กลีบเลี้ยง 5 กลีบ พับงอ ยาวเกือบ 1 ซม. ดอกสีเขียวยาวอ่อนอมเหลือง กลีบรูปใบพาย ยาว 0.5-1.3 ซม. ขอบจักมน ก้านกลีบยาวกว่าแผ่นกลีบ เกสรเพศผู้ที่สมบูรณ์ มี 2-3 อัน ก้านชูอับเรณูยาวได้ถึง 3.5 ซม. เกสรเพศผู้ที่ลดรูปมี 6-7 อัน อันยาวหนึ่งอันติดระหว่างเกสรเพศผู้ที่สมบูรณ์ ฐานดอกเป็นท่อยื่นออก ยาว 2-4 มม. รังไข่มีขนสั้นคล้ายกำมะหยี่ ฝักรูปขอบขนาน มีขนกำมะหยี่สีน้ำตาลหนาแน่น ยาวได้ถึง 17 ซม. มี 2-8 เมล็ด

พบในพม่า และภูมิภาคอินโดจีน ในไทยพบทุกภาค ภาคใต้ถึงชุมพร ขึ้นตามชายป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง หรือเขาหินปูน ความสูงถึงประมาณ 500 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsLinkno=3323&words>

ภาพประกอบ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsLinkno=3323&words>